

MATTER OF MASTERS: 5 YEARS OF TMH

Dennis Oppenheim, Hilarius Hofstede, Craigie Horsfield,
Judit Reigl, Carolee Schneemann

22 November 2018 – 19 January 2019

TMH's anniversary show reflects on painting by taking its cue from the oeuvre of the American conceptual artist Dennis Oppenheim (1938–2011). Referencing his drawings on the pervasive power of painting, it goes on to examine the boundaries and extensions of this fundamental art medium in the works of Hilarius Hofstede, Craigie Horsfield, Judit Reigl, and Carolee Schneemann, artists previously shown at TMH.

Dennis Oppenheim: Reflection on Cézanne

Matter of Masters presents Oppenheim's color-saturated works on paper, with such singular titles as: *Lungs with Brushes*, 1991, and *Roots in Cubism—Hearts in the Stars/ (Forest for Cézanne)*, 1984. These distinct drawings complement his famously transgressive sculptural interventions, while taking issue with the strictly non-painterly position of the conceptual practice. They can be seen as prophetically imagining the future (our present) as a return of nonunified artistic visions, indebted to Cézanne and cubism.

The Artists: What Is a Painting Now?

TMH's program lineup has previously linked the painter of gestural genius **Judit Reigl** (1923, FR born Hungary) with the iconoclastic performance artist **Carolee Schneemann** (1939, US), who, like Oppenheim, roots her work in Cézanne (albeit from a feminine perspective, as in her book *Cézanne, She was a Great Painter* [1976]). *Matter of Masters* includes Schneemann's *Infinity Kisses* photo series with her cats, but in its 2005 filmic montage that layers Cézanne-like surface tension. Next to Schneemann, Reigl's 1970s *Drap/décodage (Drape/Decoding)*, reverse imprints of her *Homme/Man* series of the same period, underscore the innovations of both artists. Schneemann constructs her "painting that moves" from still photography, and Reigl takes a risk and abandons brush strokes in favor of an all-in-one transfer that blends printmaking, sculpture, and painting.

Purposefully nonspecific about medium in his renderings of portraits, objects, and scenes, **Craigie Horsfield** (1949, UK) creates poetic materiality with black and white or color inks on paper, wood, fresco support, or as tapestries. Originating in the camera or in camera-less negatives, his unique liminal prints unsettle our notions of photography and advance the possibilities of futuristic nongestural painting. **Hilarius Hofstede** (1965, NL) returns to *Matter of Masters* with his particular hands-off medium: LP cover assemblage. Like his 1990s *Ocean in shades of biospheric blue*, *Reach the Beach*, 2017, embraces a unifying color spectrum, in this case light-reflective browns (*en brunaille*). The mural thus washes in references to 12th-century stained glass, 17th-century painting techniques, and 20th-century pop art to bring us to the question of the 21st century's slipping sands of physical and perceptual security.

MATTER OF MASTERS: 5 JAAR THE MERCHANT HOUSE

Dennis Oppenheim, Hilarius Hofstede, Craigie Horsfield,
Judith Reigl, Carolee Schneemann
22 november 2018 – 19 januari 2019

De jubileumtentoonstelling van The Merchant House reflecteert op de schilderkunst, met als uitgangspunt het oeuvre van de Amerikaanse conceptuele kunstenaar Dennis Oppenheim (1938–2011). De focus ligt op het onderzoek van de grenzen en uitdrukkingen van niet-lineair denken over het medium schilderkunst in het werk van Carolee Schneemann, Hilarius Hofstede, Craigie Horsfield en Judith Reigl, die te zien waren in The Merchant House.

Dennis Oppenheim: Nadenken over Cézanne

In veel van zijn grensverleggende werken, stelde Oppenheim zich de toekomst voor als een post-conceptuele terugkeer van een artistieke visie die geen strak geregisseerde eenheid hoeft te zijn. *Matter of Masters* biedt voorbeelden van zijn profetische, met kleur verzadigde werk op papier: *Lungs with Brushes*, 1991, *Roots in Cubism—Hearts in the Stars/ (Forest for Cézanne)*, 1984, en *Projection Launching Structure from the Fireworks Series*, 1981.

De kunstenaars: Wat is schilderkunst nu?

Het programma van The Merchant House legde al eerder de verbinding tussen een schilder die de gave heeft van het geniale gebaar, **Judith Reigl** (1923, Frankrijk, geboren in Hongarije) met het werk van de beeldenstormer en performance kunstenaar **Carolee Schneemann** (1939, Verenigde Staten), die net als Oppenheim de wortels van haar werk ziet bij Cézanne (alhoewel met een vrouwelijke 'e'). Schneemann maakt deel uit van de *Matter of Masters* tentoonstelling met de *Infinity Kisses* fotoserie met haar katten, maar dan in de versie als film-montage, waarin veelgelaagde oppervlaktes doen denken aan de spanning in Cézanne's werk. Meteen naast Schneemanns werk laten Reigl's *Drap/décodage (Draperie/decoderen)* uit 1970, de gespiegelde afdrucken van haar serie *Homme/Mens*, zien hoe vernieuwend beide kunstenaars zijn. Schneemann construeert haar 'bewegend schilderij' vanuit roerloze fotografische beelden en Reigl neemt de risico de penseelstreek achter zich te laten en schilderwerk in één beweging in druk om te zetten, zodat grafiek, sculptuur en schilderkunst versmelten.

Craigie Horsfield (1949, Verenigd Koninkrijk) weigert met opzet zich te verbinden aan één specifiek medium bij het maken van zijn portretten, objecten en scènes. Zijn poëtische materialiteit komt tot stand met zwart-wit of gekleurde inkt op papier, hout, fresco's of als tapijt-installatie. De oorsprong van zijn werk ligt in de camera of in negatieven zonder camera, en zijn unieke manier van afdrucken ontwricht onze opvattingen over fotografie en vergroot de mogelijkheden van een schilderkunst van de toekomst die niet meer op gebaren berust. **Hilarius Hofstede** (1965, Nederland) keert in de *Matter of Masters* tentoonstelling terug met zijn eigen 'hands-off' medium: de assemblage van LP hoezen. Vergelijkbaar met zijn *Ocean* uit de jaren negentig, dat een baaiert aan atmosferische blauwtinten biedt, omarmt *Reach the Beach*, 2017, een samenhangend kleurenspectrum, in dit geval weerspiegelende bruintinten (*en brunaille*). De wand-assemblage overspoelt de kijker met verwijzingen naar gebrandschilderde ramen uit de 12e eeuw, schildertechnieken uit de 17e eeuw en 20e eeuwse pop art, zodat de 21e eeuwse vraag opkomt naar de betrouwbaarheid van de fysieke realiteit en van onze waarneming die als zand tussen onze handen wegglijpt.